

Sygn. akt I ACa 1020/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Beata Wojtasiak
Sędziowie	:	SA Bogusław Suter SA Bogusław Dobrowolski (spr.)
Protokolant	:	Łukasz Patejuk

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2017 r. w Białymstoku na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej w W.**

przeciwko **J. R. (1), T. D. (1), R. K. (1) i B. R.**

o zwolnienie od egzekucji

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 15 czerwca 2015 r. sygn. akt I C 228/15

1. oddala apelację;

2. zasądza na rzecz powoda od pozwanych J. R. (1) i B. R. solidarnie kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł oraz od pozwanych T. D. (1) i R. K. (1) solidarnie kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

(...)

Sygn. akt I ACa 1020/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W., działająca poprzednio pod firmą (...) w W., w pozwie wniesionym przeciwko J. R. (1), B. R., T. D. (1) i R. K. (1) domagała się zwolnienia spod egzekucji 30 jachtów (...)o numerach(...) wraz z wyposażeniem, znajdujących się w porcie jachtowym (...) w (...), oraz zasądzenia od pozwanych na zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 12.04.2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie (Kancelaria (...) w P.) w porcie jachtowym (...) w (...) dokonał zajęcia 30 jachtów (...) jako należących do dłużnika – (...) Spółki z o.o. Jachty te stanowiły własność powódki z mocy umowy z dnia 3.12.2012 r., na podstawie której, w celu zabezpieczenia wierzytelności, spółka (...) przeniosła na powódkę własność 26 sztuk jachtów D. o numerach od (...), zaś kolejną umową z dnia 31.12.2012 r., zawartą w tym samym celu, doszło do przeniesienia na powoda własności 4 sztuk jachtów D. o numerach od (...) wraz z wyposażeniem ratowniczym.

Pozwani J. R. (2), B. R., T. D. (1) i R. K. (1) wnieśli o oddalenie powództwa. Zaprzeczyli, aby wymienione jachty stanowiły własność powoda i zakwestionowali umowy przeniesienia ich własności, wskazując że nie udowodniono istnienia wierzytelności, która miała być zabezpieczona przeniesieniem własności zajętych jachtów, a ponadto umowy przewłaszczenia są pozorne i zostały zawarte wyłącznie dla potrzeb niniejszej sprawy i po zajęciu jachtów, o czym świadczą bliskie powiązania osobowe między powódką a spółką (...) oraz to, że jachty zostały kupione z dofinansowania ze środków pomocowych i nie mogły być obciążane lub zbywane, zaś wskutek potwierdzenia przez (...), że zostały przewłaszczone (co nastąpiło już po zajęciu), umowa o dofinansowanie została rozwiązana. Pozwani wskazywali także i na to, że wartość jachtów, określona w umowie przewłaszczenia na kwotę 1.080.000 zł została zawyżona w stosunku do dowodów zakupu i wniosku o dofinansowanie, z których wynika, że ich koszt wynosił 504 000 zł, przewłaszczone jachty pozostały we władaniu spółki (...), na co nie zgodziłby żaden wierzyciel, oraz że nie ujawniono jachtów w ewidencji środków trwałych i wartości materialnych powódki.

Pozwani zarzucili i to, że powództwo stanowi próbę usankcjonowania wyzbywania się majątku przez spółkę (...), a powódka nie wzywała pozwanych R. do zwolnienia przedmiotowych jachtów spod egzekucji przed jego wniesieniem.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 16.05.2014 r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19.02.2015 r. wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie został uchylony, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 15.06.2015r. uwzględnił powództwo w całości i obciążył pozwanych kosztami procesu na rzecz powódki.

Według ustaleń faktycznych tego Sądu chwałą nr 1 z dnia 30.06.2012 r. Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. zatwierdziło sprawozdanie finansowe spółki za rok obrotowy 2011, zamykający się zyskiem w kwocie 101 050,26 zł, którą przeznaczyło do wypłaty jednemu wspólnikowi – powódcy, oraz postanowiło o przeniesieniu z kapitału zapasowego (utworzonego z zysku) kwoty 2.205.792,57 zł i przeznaczeniu tej kwoty do wypłaty dywidendy jednemu wspólnikowi – powódcy, w terminie do 26.10.2012 r.

Wyrokiem z dnia 31.07.2012 r. (sygn. V GC 36/12) Sąd Okręgowy w Olsztynie zasądził od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz T. D. (1) i R. K. (1) jako wspólników spółki cywilnej (...) kwotę 145.878 zł z ustawowymi odsetkami od 30.01.2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 10.911 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W dniu 21.12.2012 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku (sygn. akt I ACa 706/12) oddalił apelację spółki (...) w wymienionej wyżej sprawie Sądu Okręgowego w Olsztynie, po czym w dniu 28.12.2012 r. nadał wyrokowi klauzulę wykonalności.

W dniu 29.10.2012 r. powódka (reprezentowana przez E. B. (1)) i (...) sp. z o.o. (reprezentowana przez A. B.) zawarły umowę, w której stwierdzono, że zapłata wierzytelności z tytułu dywidendy należnej powódcy od spółki (...) na podstawie uchwały z 30.06.2012 r. nie nastąpiła i określiły, że nastąpi ona w 4 ratach w terminach uzależnionych do uzyskania przez (...) zapłaty z tytułu planowanej sprzedaży domów. Jednocześnie ustaliły, że do czasu zapłaty spółka (...) dokona zabezpieczenia w postaci przewłaszczenia 30 sztuk jachtów (...) oraz innych ruchomości do niej należących. Umowa przewłaszczenia miała zostać zawarta, jeżeli do 1.12.2012 r. nie zostałyby prawomocnie wykreślone wszystkie (dokonane na wniosek pozwanego J. R. (1)) wzmianki w księgach wieczystych nieruchomości, od czego uzależniona była sprzedaż domów.

W dniu 3.12.2012 r., między spółką z o.o. (...), reprezentowaną przez A. B., a powódką reprezentowaną przez E. B. (1), została zawarta umowa przeniesienia na powódkę przez spółkę z o.o. (...) własności 26 sztuk jachtów(...) o numerach od 01 do 26 wraz z wyposażeniem ratowniczym w celu zabezpieczenia wierzytelności powoda w kwocie 2.306.842,83 zł, wynikającej z umowy z dnia 29.10.2012 r. Wartość tych jachtów w umowie określono na kwotę 936.000 zł. Strony ustaliły, że przeniesienie własności nastąpiła z dniem zawarcia umowy, a przewłaszczenie traci moc w dniu spłaty całego zobowiązania z odsetkami i kosztami. Jednocześnie postanowiły, że przewłaszczający (spółka (...)) zatrzymuje przewłaszczoną rzecz w swoim władaniu w charakterze biorącego w użyczenie. Umowę tę okazano w dniu 7.12.2012 r. notariuszowi D. K..

Wyrokiem z dnia 5.12.2012 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie prawomocnie zasądził na rzecz J. R. (1) i B. R. kwotę 1.405.000 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Już po wydaniu tego wyroku, w dniu 31.12.2012 r., została zawarta kolejna umowa przeniesienia własności dalszych 4 jachtów (...) o numerach (...)wraz z wyposażeniem w celu zabezpieczenia wierzytelności powoda w kwocie 2 306 842,83 zł, wynikającej z umowy z dnia 29.10.2012 r. Wartość tych jachtów określono w umowie na kwotę 144.000 zł. Tego samego dnia został sporządzony aneks do wcześniejszej umowy przewłaszczenia z 3.12.2012 r., zgodnie z którym zmieniono zapis o pozostawieniu rzeczy we władaniu spółki (...) i wskazano, że powódka przejmuje przewłaszczone rzeczy, kwitując ich odbiór w dniu 31.12.2012 r.

W dniu 11.12.2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie wszczął egzekucję przeciwko spółce (...) na wniosek pozwanych J. R. (1) i B. R.. W styczniu 2013 r. ten sam Komornik wszczął egzekucję przeciwko spółce (...) z wniosku pozwanych T. D. (1) i R. K., a sprawy te zostały połączone zarządzeniem komornika z 9.05.2013 r. i prowadzone są pod sygnaturą KM 2016/12.

W toku czynności egzekucyjnych dokonano zajęcia rachunku bankowego, udziałów i zysków spółki (...), a w dniu 12.04.2013 r. w związku w egzekucjami prowadzonymi na rzecz pozwanych komornik zajął ruchomości dłużnika, tj. 1 katamaranu (...) i 30 sztuk jachtów (...), o czym powiadomiono powoda i dłużnika pismami z dnia 15.04.2013 r.

W dniu 12.03.2013 r. wierzyciele T. D. (1) i R. K. (1) złożyli wniosek o przyłączenie się do egzekucji z nieruchomości dłużnika, stanowiących jego własność, a położonych w miejscowości M., gmina P..

Z odpisu KRS powodowej Spółki z dnia 13.05.2013 r. wynikało, że jej współnikami w tej dacie byli:(...) (obecnie (...) sp. z o.o.) - jako komplementariusz, oraz (...) – jako komandytariusz odpowiadający do kwoty 2.000 zł, która jednocześnie stanowiła wysokość jej wkładu. Uprawnionymi do reprezentacji powódki byli wówczas współnicy reprezentujący spółkę: jednoosobowo – zarząd komplementariusza oraz A. B. i E. B. (1) jako członkowie Zarządu.

Aktualnie właścicielami powódki są: spółka z o.o. (...) (poprzednio (...)) - jako komplementariusz, oraz E. B. (1) (jako komandytariusz odpowiadający do kwoty 2.000 zł, która jednocześnie stanowi wysokość jej wkładu). Uprawnionym do reprezentacji powódki jest zarząd spółki z o.o. W. M., czyli obecnie E. B. (1). Jedynym właścicielem komplementariusza, czyli spółki z o.o. (...) jest z kolei sama powódka, co oznacza, że powódka i spółka z o.o. (...) są wzajemnie swoimi właścicielami. Jedynym właścicielem spółki (...) była natomiast powodowa spółka, zaś w skład jej zarządu wchodziła E. B. (1) i A. B..

W ramach dofinansowania ze środków (...) oraz budżetu państwa w ramach (...) na lata 2007-2013 projektu „(...)” spółka z o.o. (...) w dniu 9.11.2010 r. kupiła 10 sztuk jachtów (...) za cenę 204 960 zł brutto, a w dniu 25.02.2011 r. kolejne 10 jachtów za cenę 206 640 zł brutto. Na skutek skargi pozwanego J. R. (2) umowa z udzielenie dofinansowana w ramach w/w programu została rozwiązana ze spółką (...) za jednomiesięcznym wypowiedzeniem. Postępowanie toczące się wskutek odwołania od tej decyzji zostało zawieszona do czasu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd Okręgowy następnie powołał się na treść art. 841 § 1 i 3 k.p.c. Następnie stwierdził, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy okoliczność dochowania przewidzianego w nim miesięcznego terminu do wytoczenia powództwa terminu

przez powódkę pozostawała poza zakresem koniecznych rozważań, gdyż w tej mierze wiążące było pozytywne dla powódki stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 19.02.2015 r.

Sąd ten następnie odnosząc się do kwestii dowodów (w tym dokumentów) przedstawionych przez powódkę przy piśmie z dnia 3.02.2014 r., których nie uwzględniono przy pierwszym rozpoznaniu sprawy, wskazał że przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie można było uznać, aby ich przeprowadzenie prowadziło do zbędnej zwłoki w postępowaniu, skoro nakazano jego ponowienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego analiza wszystkich przeprowadzonych dowodów, w tym przedstawionych przy piśmie powódki z 3.02.2014 r. w powiązaniu z zeznaniami stron, doprowadziła do wniosku, że dłużniczka pozwanych, czyli spółka (...), skutecznie przeniosła na powódkę własność jachtów objętych pozwem, co nastąpiło w drodze dwóch umów przewłaszczenia zawartych w dniach 3 i 31 grudnia 2012 r. w wykonaniu zobowiązania przyjętego w umowie z dnia 29.10.2012 r.

W tym względzie Sąd Okręgowy zauważył, że ostatecznie nie kwestionowano prawdziwości przedłożonych dokumentów, ani ich pochodzenia; podnoszono natomiast okoliczności, mające świadczyć o tym, że wiarygodność, którą zabezpieczono przewłaszczeniem jachtów objętych pozwem nie istnieje, zaś umowa z 29.10.2012 r. dotycząca jej spłaty oraz umowy przewłaszczenia miały charakter pozorny przez co są nieważne i nie wywołały skutku w postaci przeniesienia własności jachtów na powódkę.

Według Sądu Okręgowego z dokumentów przedstawionych przez powódkę wynika, że do zawarcia umowy z dnia 29.10.2012 r. doszło z uwagi na zobowiązanie spółki (...) do wypłaty na rzecz powódki dywidendy. Wypłata miała nastąpić do 26.10.2012 r., a uchwałę w tym zakresie podjęto 30.06.2012 r., a zatem jeszcze przed wydaniem przez Sąd Okręgowy w Olsztynie nieprawomocnego wyroku na rzecz pozwanych T. D. i R. K. (31.07.2012 r.), jak również przed wydaniem korzystnego dla pozwanych J. R. i B. N.-R. wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie (5.12.2012 r.).

W konsekwencji, na podstawie tych dowodów, popartych zeznaniami prezesa powódki, Sąd Okręgowy przyjął, że powódka miała wiarygodność w stosunku do spółki (...) o wypłatę dywidendy, co czyniło bezzasadnymi twierdzenia pozwanych o braku takiej wiarygodności.

Trudno było zakwestionować treść umowy z dnia 29.10.2012 r. ponieważ zawarto ją w celu ustalenia sposobu realizacji roszczeń powódki co do wypłaty dywidendy, przy czym zabezpieczeniem ustalonego sposobu zapłaty miało być przewłaszczenie konkretnie wskazanych przedmiotów, stanowiących własność spółki (...). Przewłaszczenie miało nastąpić, gdyby w określonym terminie (do 1.12.2012 r.) nie doszło do wykreślenia wzmianek w księgach wieczystych nieruchomości, których sprzedaż miała przynieść środki na wypłatę dywidendy.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na to, że pierwsza umowa przewłaszczenia została zawarta 3.12.2012 r. (i ma ona datę pewną od 7.01.2012 r. w związku z okazaniem jej notariuszowi i poświadczeniem w tym zakresie), zaś druga umowa w dniu 31.12.2012 r., a zatem po upływie terminu określonego w umowie z 29.10.2012 r. Ponadto do dnia 1.12.2012 r. nie wykreślono wzmianek w księgach wieczystych (por. także k. 314-396) i w związku z tym trudno było racjonalnie uzasadnić twierdzenie o pozorności tych umów. Dla przyjęcia tego konieczne byłoby uznanie, że ani powódka, ani spółka (...) nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych tych czynności przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności, mających na celu zmylenie osób trzecich.

Sąd Okręgowy wskazał na bliskie powiązania kapitałowe i osobowe między spółką (...) a powódką. Jachty zostały kupione w ramach projektu dofinansowanego ze środków pomocowych, zaś umowa w tym zakresie została wypowiedziana w związku niedotrzymaniem warunków umowy. Powódka nie zaprzeczyła, że wartość jachtów w umowach przewłaszczenia została określona na poziomie wyższym niż wynikałoby z dowodów zakupu i wniosku o dofinansowanie (który przedstawiony w kopii dotyczył zresztą jachtów typu(...) a nie typu D.), zaś same jachty pozostały we władaniu spółki (...), najpierw na zasadzie umowy najmu, a następnie użyczenia. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te nie były jednak wystarczające dla przyjęcia, że umowa z 29.10.2012 r. oraz umowy przewłaszczenia zostały zawarte wyłącznie dla pozorów, a powódka i spółka (...) nie miały zamiaru skutecznego

przeniesienia własności jachtów objętych powództwem. Bliskie powiązania kapitałowe i osobowe między powódką i spółką (...) pozwalały na przyjęcie, że powódka miała pełną świadomość sytuacji spółki (...), tego że spółka ta jest dłużnikiem pozwanych i mogą zapaść przeciwko niej prawomocne orzeczenia sądowe, jak również tego, że ewentualne przewłaszczenie jachtów mogło spowodować niekorzystne skutki w zakresie umowy o dofinansowanie ich zakupu. W tych okolicznościach jednak jej działania w zakresie zabezpieczenia swojej wierzytelności o wypłatę dywidendy jawiły się jako w pełni racjonalne. Było oczywiste podjęcie starań o realizację swoich interesów, zwłaszcza przez ustalenie warunków spłaty wierzytelności i jej materialne zabezpieczenie. Nieracjonalnym byłoby natomiast w tej sytuacji podejmowanie czynności jedynie dla pozorów, bez zamiaru rzeczywistego zabezpieczenia wierzytelności. Wręcz przeciwnie, naturalnym celem przedsięwziętych działań byłaby chęć wywołania rzeczywistych skutków prawnych w zakresie przeniesienia własności przedmiotów majątkowych, które miały zabezpieczać zapłatę dywidendy. Wprawdzie ewentualna konieczność zwrotu dofinansowania zakupu jachtów obciążałaby spółkę (...), a nie powódkę, to jednak nie można uznać, aby ta okoliczność świadczyła o pozorności umów przewłaszczenia. Ewentualne zawyżenie wartości jachtów w umowach przewłaszczenia w stosunku do dowodów ich zakupu nie rodziła żadnego uzasadnionego domniemania co do pozorności umów; w tym zakresie pozwani nie przedstawili żadnej przekonującej argumentacji.

Według Sądu Okręgowego dla przyjęcia pozorności umów nie było również wystarczające to, że jachty nie zostały ujęte w ewidencji księgowej powódki i pozostały we władaniu spółki (...). Z wyjaśnień powódki wynikało, że pozostawienie ich w ewidencji spółki (...) podyktowane było koniecznością właściwego dokonywania ich amortyzacji – zgodnie z ustawą o rachunkowości - skoro jachty nadal miały być wykorzystywane gospodarczo przez spółkę (...), zaś prawo własności do nich już przysługiwało powódce.

Zdaniem Sądu Okręgowego poza zakresem jego rozważań pozostawało to, czy wskutek czynności powódki ze spółką (...) mogło dojść do takiego uszczuplenia majątku dłużnika, że zagrażałoby to egzekucji wierzytelności pozwanych, względnie skutkowało jej przedłużeniem lub innymi utrudnieniami. W tym kontekście wskazał na to, iż między zajęciem nieruchomości, a złożeniem przez pozwanych wniosku o ich opis i oszacowanie, niezbędnego do dalszej egzekucji z ich strony, upłynął znaczny czas, co oznaczało, że na długość postępowania egzekucyjnego wpłynęła bezczynność wierzycieli w tym zakresie. Ponadto wartość (...) spółki (...) zajętych w toku tej egzekucji na rzecz pozwanych znacznie przewyższała wysokość ich wierzytelności. W przypadku uznania, że działanie powódki i spółki (...) miało charakter krzywdzący innych wierzycieli spółki (...), pozwanym przysługiwałyby odrębne środki prawne, wskazywane przez powódkę.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy stwierdził, iż nie można uznać, aby umowa z 29.10.2012 r. oraz umowy przewłaszczenia zostały zawarte wyłącznie dla pozorów. Przyjął natomiast, że strony tych czynności miały zamiar wywołania skutków prawnych w zakresie przeniesienia własności jachtów w celu zabezpieczenia istniejącej wierzytelności o wypłatę dywidendy i wskutek wymienionych umów doszło do skutecznego przeniesienia własności jachtów na rzecz powódki. Dlatego zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji, zwalniając je spod egzekucji prowadzonej na rzecz pozwanych.

Sąd Okręgowy o kosztach procesu, należnych powódce z uwagi na jej wygraną, orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelacje od tego wyroku wywiedli wszyscy pozwani. Pozwani T. D. (1) i R. K. (1) zaskarżyli wyrok Sądu O. w całości i zarzucili temu Sądowi naruszenie:

1) art. 232 zd. 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i niedopuszczenie z urzędu dowodu z opinii biegłego rewidenta w przedmiocie ustalenia faktycznego zysku w spółce (...) Sp. z o.o. w W. podczas gdy okoliczność tam miała kluczowe znaczenie przy rozstrzygnięciu sprawy;

2) art. 232 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że podniesione przez powoda twierdzenia w przedmiocie istnienia zysku spółki (...) Sp. z o.o. w W. zostały udowodnione na podstawie przedłożonego sprawozdania finansowego;

3) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez czynienie dowolnych ustaleń faktycznych stojących w sprzeczności z zasadami logiki jak też doświadczenia życiowego i w konsekwencji tego przyjęcie, że:

a) zasadnym, logicznym i zgodnym z zasadami współzycia społecznego oraz racjonalnej gospodarki było zawarcie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie wierzytelności;

b) istnieje wierzytelność którą można i trzeba zabezpieczyć w drodze umowy o przewłaszczenie na zabezpieczenie;

c) umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie nie została zawarta pozornie;

d) uznania za wiarygodne zeznań E. B. (2) która podała, że jako prezes zarządu powoda miała obawy co do wypłaty dywidendy a umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie miała również uchronić reprezentowaną przez nią spółkę przed odmową wypłaty dywidendy przez inwestora który planował wstąpić do spółki jako wspólnik;

2) art. 233 § 1 w związku z 258 oraz art. 182 ksh i nast. ksh i przyjęcie, że uzasadnionym był zawarcie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z uwagi na obawę wstąpienia do spółki nowego wspólnika;

3) art. 316 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i pominięcie faktu, że na dzień wydania orzeczenia spółka (...) Sp. z o.o. w W. nie złożyła do właściwego Sądu Rejestrowego wniosku w przedmiocie wpisu informacji o złożeniu sprawozdania finansowego za 2011 r. a zatem rok za który Powód żądał wyparty dywidendy, która ostatecznie stała się rzekomą i pozorną wierzytelnością uzasadniającą zawarcie umowy o przewłaszczenia na zabezpieczenie;

4) art. 328 § 2 kpc poprzez jego niezastosowanie i nie wskazanie dlaczego Sąd Instancji uznał za wiarygodne i oparł się na zeznaniach powoda;

5) art. 841 § 1 i 3 k.p.c. poprzez jego będą wykładnie i przyjęcie, że powód posiada legitymacje do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego w niniejszej sprawie;

6) art. 5 kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie, że zawarcie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie będącą konsekwencją zobowiązania (...) Sp. z o.o. w W. do wypłacenia powodowi dywidendy za 2011 r. w okolicznościach wzajemnych powiązań osobowych obu spółek i faktu, że podmiotem od którego zależała wypłata był właśnie powód czyniła zadość zasadom współzycia społecznego i bał konsekwencją racjonalnie i prawidłowo prowadzonej działalności;

7) art. 6 k.c. poprzez uznanie, że powód wykazał istnienie wierzytelności w postaci pozostającej do wypłaty dywidendy za 2011 r.;

8) art. 65 k.c. poprzez jego nieprawidłową wykładnie i przyjęcie, że zgodną wolą powoda i (...) Sp. z o.o. w W. było zabezpieczenie wypłacenia powodowi przez (...) Sp. z o.o. w W. dywidendy za 2011 r.;

9) art. 83 kc poprzez jego nieprawidłową wykładnie i przyjęcie że umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie zawarta pomiędzy powodem i (...) Sp. z o.o. w W. nie nosiła cech pozorności;

10) art. 94 k.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że warunek i podstawa zawarcia umowy z 29 października 2012 r. jak i dalszych umów przewłaszczenia na zabezpieczenie zawartych pomiędzy powodem i (...) Sp. z o.o. w W. nie zależał od powoda;

11) art. 210 ksh poprzez jego niezastosowanie i przejęcie, że pomimo ścisłych powiązań powoda i (...) Sp. z o. o. w W. dopuszczalne było zawarcie umowy z 29 października 2012 r. jak i dalszych umów przewłaszczenia na zabezpieczenie bez konieczności powołania pełnomocnika;

12) art. 193 § 4 ksh poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie że w sytuacji gdy powód był i jest jedynym wspólnikiem (...) Sp. z o.o. w W. zasadnym i zgodnym z zasadami współzycia społecznego oraz zasadami racjonalnej gospodarki było

zawarcie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie wierzytelności co do której wypłaty i jej terminu jedyny wpływ miał właśnie powód jako jedyny współnik (...) Sp. z o.o. w W.;

13) art. 102 w zw. z 103 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na nieobciążenie pozwanych kosztami procesu

Na podstawie tych zarzutów pozwani T. D. (1) i R. K. (3) domagali się zmiany zaskarżonego i oddalenia powództwa, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Ponadto pozwani ci wnieśli o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rewidenta na okoliczność ustalenia czy spółka z o.o. (...) w W. wypracowała w 2011r. zysk, i w jakiej wysokości.

Także pozwani J. R. (2) i B. R. zaskarżyli wyrok Sądu Okręgowego w całości i zarzucili:

1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dokonanie błędnej, sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, dowolnej, a nie swobodnej, oceny materiału dowodowego, poprzez:

a) przyjęcie, że istniała wierzytelność powódki wobec spółki (...) sp. z o.o. o wypłatę dywidendy, pomimo, że powódka nie wykazała istnienia zysku, z którego dywidenda miałyby zostać wypłacona, ani okoliczności uzasadniających jej wypłatę;

b) uznanie za wiarygodny dowód uchwały zatwierdzającej sprawozdanie finansowe za 2011 rok, które to sprawozdanie nie zostało w odpowiednim terminie złożone do Sądu Rejestrowego, a uchwała do akt sprawy została złożona dopiero w odpowiedzi na zarzuty pozwanych;

c) uznanie, że powódka i spółka (...) sp. z o.o. zawarły umowy przewłaszczenia w celu zabezpieczenia wierzytelności o wypłatę dywidendy, w sytuacji powiązania osobowo- kapitałowego spółek, w której jedynym warunkiem wypłaty dywidendy było podjęcie uchwały przez Powódkę jako jedynego (...) sp. z o.o., a więc z pominięciem okoliczności, że umowy te w żaden sposób nie zabezpieczały i nie mogły zabezpieczać interesów Powódki;

d) błędne przyjęcie, że umowa przewłaszczenia posiada datę pewną od 7 stycznia 2012 roku, podczas gdy data pewna na umowie przewłaszczenia z dnia 3 grudnia 2012 roku to 7 grudnia 2012 roku: jak również uznanie tego dokumentu za wiarygodny i całkowite pominięcie przy tym okoliczności, że egzemplarz umowy z datą pewną został złożony do akt sprawy dopiero wraz z pismem procesowym z lutego 2014 roku,

e) całkowite pominięcie okoliczności, że, data (7 grudnia 2012 roku) została nadana 2 dni po wydaniu wyroku Sadu Apelacyjnego w sprawie o sygn. akt: VI ACa 641/12, na podstawie którego Pozwani ad. 1 i ad. 2 prowadzą egzekucję przeciwko spółce (...) sp. z o.o., która jest przedmiotem niniejszego postępowania: a wobec tego, że obie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie są umowami w oczywisty sposób pozornymi, zawartymi w celu pokrzywdzenia wierzycieli i unikania egzekucji;

f) sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego uznanie, że: „przewłaszczenie miało nastąpić, gdyby w określonym terminie nie doszło do wykreślenia wzmianek w księgach wieczystych nieruchomości, których sprzedaż miała przynieść środki na wypłatę dywidendy , podczas gdy, zgodnie z uznaną przez Sąd za wiarygodną, uchwałą spółki (...) sp. z o.o., zatwierdzającą sprawozdanie finansowe, dywidenda miała zostać wypłacona z rzekomego zysku i z kapitału zapasowego,

g) całkowite pominięcie wskazywanej w uzasadnieniu wyroku okoliczności zawyżenia wartości jachtów w umowach przewłaszczenia,

2) naruszenie art. 841 § 1 k.p.c., poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że Powódka posiadała legitymacje do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego w niniejszej sprawie;

3) art. 6 k.c. poprzez jego błędną wykładnię, skutkującą uznaniem przez Sąd, że powódka w sposób wystarczający udowodniła swoje roszczenia,

4) art. 65 ust. 1 i ust. 2 k.c., poprzez dokonanie błędnej wykładni oświadczeń woli Powódki i spółki (...) sp. z o.o., polegającej na przyjęciu, z całkowitym pominięciem kontekstu sytuacyjnego i powiązań tych podmiotów, że ich zgodnym zamiarem było przeniesienie własności jachtów w celu uzyskania przez Powódkę zabezpieczenia jej rzekomej wiarygodności;

5) art. 83 § 1 k.c., poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że umowy przewłaszczenia nie były umowami pozornymi;

6) art. 193 § 4 k.s.h., poprzez jego błędną wykładnię, skutkującą uznaniem, że umowy przewłaszczenia zostały zawarte w celu ochrony interesu powódki;

7) art. 5 k.c., poprzez całkowite pominięcie kontekstu sytuacyjnego, brak wyprowadzenia logicznych wniosków z powiązań między powódką i (...) sp. z o.o. i wieloletnich postępowań egzekucyjnych przeciwko (...) sp. z o.o., w świetle których działania powódki, a w szczególności wniesienie niniejszego powództwa, jako sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i zmierzające jedynie do pokrzywdzenia pozwanych, nie mogą korzystać z ochrony prawnej.

Na podstawie tych zarzutów pozwani ci wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa. Także wnieśli o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczność zysku spółki (...) w 2011r. i jego wysokości oraz ustalenia czy przedmiotowe jachty zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych tej spółki.

W trakcie postępowania pozwani J. R. (2) i B. R. częściowo cofnęli swą apelację w zakresie 29 z 30 jachtów objętych zaskarżonym wyrokiem. W związku z tym Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015r. umorzył postępowanie wywołane apelacją tych pozwanych w części dotyczącej zaskarżenia rozstrzygnięcia o zwolnieniu spod egzekucji 29 jachtów (...)o numerach od (...).

Powód wniósł o oddalenie apelacji pozwanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanych jest nieuzasadniona.

Na wstępie należy stwierdzić, iż zgodnie z art. 378 § 1 kpc obowiązkiem Sądu Apelacyjnego było ponowne rozpoznanie niniejszej sprawy w granicach apelacji wywiedzionych przez strony. Oznacza to, że postępowanie apelacyjne powinno być kontynuacją merytorycznego rozpoznania sprawy, a nie wyłącznie środkiem kontroli wyroku Sądu I instancji. W związku z tym w postępowaniu odwoławczym powinno dojść do naprawienia błędów nie tylko tego Sądu, ale także błędów stron. Niniejsza sprawa była dwukrotnie rozpoznawana przez Sąd Okręgowy. Pierwszy wyrok tego Sądu został uchylony przez Sąd Apelacyjny i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania z uwagi na nieprawidłowe uznanie upływu terminu do wniesienia powództwa przewidzianego w art. 841 § 3 kpc oraz z uwagi na wadliwość przeprowadzenia postępowania dowodowego, a mianowicie niezasadnego pominięcia dowodów zgłoszonych przez stronę powodową w piśmie procesowym z dnia 3 lutego 2014r. Gdy chodzi o tę pierwszą kwestię to ostatecznie Sąd I instancji jedynie stwierdził, kierując się poglądem Sądu Apelacyjnego zawartym w wyroku z dnia 19 lutego 2015r., iż dochowanie przez stronę powodową terminu do wniesienia powództwa było już poza zakresem koniecznych rozważań. Sąd Apelacyjny także obecnie podtrzymuje w tym względzie swe wcześniejsze stanowisko uznając, że zebrany w sprawie materiał procesowy wskazuje na dochowanie przez stronę powodową miesięcznego terminu do wytoczenia powództwa przewidzianego w art. 841 § 3 kpc. Zatem wyjaśnienie tego zagadnienia w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 lutego 2015r. jest nadal aktualne i w związku z tym nie zachodzi potrzeba jego ponownego, szczegółowego omawiania. Sąd Okręgowy ponownie rozpoznając sprawę częściowo zrealizował wskazania Sądu II instancji, zawarte w w/w wyroku z dnia 19 lutego 2015r., a mianowicie na rozprawie w dniu 15 czerwca 2015r. przeprowadził dowód z przesłuchania stron na okoliczność prawa własności przedmiotowych jachtów, natomiast

pominał dowód z zeznań wskazanego w piśmie procesowym z dnia 3 lutego 2014r. świadka A. B.. Sąd Apelacyjny, mając na uwadze sporny charakter niniejszej sprawy oraz zamiar dogłębnego wyjaśnienia jej istotnych okoliczności, uznał za konieczne uzupełnienie materiału dowodowego w postępowaniu apelacyjnym w zakresie pominiętym przez Sąd I instancji. Ponadto Sąd Apelacyjny uznał za uzasadniony wniosek pozwanych zawarty w ich apelacjach dotyczący przeprowadzenia dowodu z opinii z zakresu rachunkowości na okoliczność tego czy spółka z o.o. (...) w W. dysponowała w 2012r. zyskiem oraz kapitałem zapasowym utworzonym z zysku umożliwiające wypłatę dywidendy jednemu wspólnikowi w wysokości 2.306.000 zł. W związku z powyższym zostały w sprawie przeprowadzone w zasadzie wszystkie dowody wskazane przez strony, które miały na celu ustalenie i wyjaśnienie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy potwierdził stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku - zarówno co do podstawy faktycznej tego rozstrzygnięcia, jak i jego oceny prawnej.

W pierwszej kolejności wskazać należy na zeznania świadka A. B. (k. 915 odw.), według których majątek trwały spółki (...) wynosił około 50 mln zł. Spółka ta zainwestowała w nieruchomości: 33 domy, port jachtowy, restaurację, tawernę, sale konferencyjne i korty tenisowe. Inwestycja ta obecnie jest zablokowana przez pozwanego J. R. (1), na wniosek którego dokonano wpisów w księgach wieczystych prowadzonych dla w/w nieruchomości. Świadek potwierdził fakt podjęcia przez spółkę w 2012r. jedynej uchwały o wypłacie dywidendy i w celu jej zabezpieczenia zawarła umowy przewłaszczenia. Przeprowadzona w 2013r. kontrola powodowej spółki i spółki (...) przez Urząd Kontroli Skarbowej nie wykazała nieprawidłowości. Powodowej spółce nie były potrzebne przedmiotowe jachty, ponieważ nie prowadzi działalności inwestycyjnej. Wartość jachtów w chwili zakupu, na co zwracali uwagę pozwani, była niższa ponieważ uzyskano cenę hurtową, a łodzie były bez wyposażenia.

Z kolei z niezakwestionowanej przez wszystkie strony opinii biegłych z zakresu rachunkowości C. K. i J. M., którą Sąd Apelacyjny ocenił jako w pełni wiarygodną, wynika że dostępne sprawozdania (...) spółki (...) za lata 2007-2011 pozwoliły ustalić czy spółka ta posiadała zysk oraz kapitał zapasowy utworzony z zysku na dzień 31 grudnia 2011r. Mianowicie biegli na podstawie analizy finansowej spółki stwierdzili, iż jej sytuacja finansowa w latach 2006-2010 była dobra, a w 2011r. uległa pogorszeniu. Biegli podkreślili, że w latach 2007-2011r. spółka wykazywała dodatni wynik finansowy netto (zysk netto). Na koniec 2011r. spółka wykazywała kapitał zakładowy w wysokości 2.205.792,57 zł i zysk netto za 2011r. na poziomie 101.050,26 zł. Zakładając, że kapitał własny wykazywany w 2006r. pochodził z wypracowanego zysku netto uprawnione było stwierdzenie, iż w 2012r. możliwe było wypłacenie dywidendy jednemu wspólnikowi w kwocie 2.306.000 zł ponieważ suma, jaka mogła być przeznaczona na ten cel była wyższa i wynosiła 2.306.842,83 zł (k. 985). Istotne jest, że biegli opracowali swą opinię na podstawie sprawozdań (...) spółki (...) za lata 2007-2011 złożonych do Urzędu Skarbowego (...). Na dzień 31 grudnia 2011r. spółka ta dysponowała majątkiem (aktywami) o wartości 18.920.160,57 zł, w tym aktywa obrotowe miały wartość 3.694.246,14 zł (w tym należności krótkookresowe w wysokości 2.221.810,38 zł, środki pieniężne w kasie i na rachunkach w wysokości 1.434.372,77 zł). Oznaczało to, że z środków pieniężnych i należności krótkoterminowych o łącznej wartości 3.656.183,15 zł mogła zostać wypłacona dywidenda w wysokości 2.306.000 zł. Biegli nie dysponowali danymi księgowymi na dzień 30 czerwca 2012r. i w związku z tym nie byli w stanie określić sytuacji majątkowej spółki na ten dzień (k. 1158-1159).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przeprowadzone w postępowaniu apelacyjnym dowody potwierdzają stanowisko Sądu I instancji, iż spółka (...) skutecznie przeniosła na powódkę własność przedmiotowych jachtów na podstawie umów przewłaszczenia zawartych w dniach 3 i 31 grudnia 2012r. Wartość dowodowa zeznań świadka A. B. i opinii biegłych z zakresu rachunkowości nie została podważona. Zeznania świadka korespondują z wyjaśnieniami strony powodowej, którą reprezentowała E. B. (1), a przede wszystkim ze złożonymi do akt sprawy przez tę stronę dowodami z dokumentów. Strona pozwana wprawdzie kwestionowała te dowody, jednak nie przedstawiła przekonujących argumentów które by je dyskwalifikowały. Sama negacja ze strony pozwanych, bez przedstawienia dowodów przeciwnych okazała się w tym względzie niewystarczająca, tym bardziej iż w/w dowody zostały pozytywnie zweryfikowane w kontekście ekonomicznych podstaw przedmiotowych umów przez opinię biegłych z zakresu rachunkowości. Wniosku tego nie podważa to, że biegli, na co sami zwrócili uwagę, nie dysponowali dokumentami

księgowymi spółki (...) na koniec czerwca 2012r. W sprawie nie zostały powołane okoliczności świadczące o istotnej zmianie sytuacji ekonomicznej tej spółki w pierwszym półroczu 2012r. Przede wszystkim jednak zwrócić uwagę należy na to, że Zgromadzenie Wspólników tej spółki odbyte w dniu 30 czerwca 2012r. zatwierdziło sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2011r. wykazując sumę bilansową w wysokości 18.920.160,57 zł, która to kwota nie była przez biegłych poddawana w wątpliwość. Powyższe ma zasadnicze znaczenie w niniejszej sprawie albowiem pozwani w toku całego procesu konsekwentnie negowali istnienie wierzytelności powodowej spółki względem spółki (...) o zapłatę dywidendy. W świetle powyższych ustaleń należy jednak stwierdzić, iż powodowej spółce w stosunku do spółki (...) przysługuje na podstawie art. 193 ksh wierzytelność z tego tytułu albowiem sytuacja ekonomiczna tej ostatniej spółki umożliwiła w dniu 30 czerwca 2012r. podjęcie skutecznej uchwały w tym względzie. W związku z tym wierzytelność ta następnie mogła być przedmiotem zabezpieczenia w ramach umów przewłaszczenia spornych jachtów. Tym samym w badanych w niniejszej sprawie umowach przewłaszczenia występuje prawidłowa kauza, stanowiąca podstawę prawną przysporzenia spółki (...) i warunkującą ważność tych czynności prawnych (por. J. Gołaczyński: Przewłaszczenie na zabezpieczenia, Wyd. Prawnicze, W-wa 2004, str. 42-50, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2004r., IV CK 589/03- Lex nr 188468).

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska skarżących odnośnie do tego, że nie zostało wykazane istnienie wierzytelności powódki dotyczącej wypłaty dywidendy przez spółkę (...) za 2011r. Zgromadzony w sprawie w obu instancjach materiał dowodowy uzasadnia wniosek odmienny, zgodny ze stanowiskiem strony powodowej w tym zakresie.

Sąd Apelacyjny podziela zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stanowisko Sądu I instancji odnośnie do pozostałych zarzutów pozwanych, kwestionujących dochodzone pozwem roszczenie.

Sąd Apelacyjny uznał za przekonywujące stanowisko Sądu Okręgowego dotyczące kwestii pozorności umów przewłaszczenia. Sąd Okręgowy trafnie w tym względzie wskazał na świadomość powodowej spółki sytuacji majątkowej spółki (...) i racjonalny w tym zakresie zamiar zabezpieczenia swej wierzytelności z tytułu dywidendy w obliczu konieczności realizacji przez tę spółkę należności innych wierzycieli. Zatem powódka pod koniec 2012r. miała uzasadnioną potrzebę rzeczywistego zabezpieczenia swego prawa podmiotowego. Wyklucza to wniosek o pozorności umów przewłaszczenia i Sąd I instancji odmawiając uznania ich nieważności nie naruszył art. 83 kc. Trafnie Sąd Okręgowy wskazał w tym kontekście na to, że przewłaszczenie jachtów nastąpiło dopiero wówczas gdy nie doszło do wykreślenia w określonym terminie wzmianek w księgach wieczystych nieruchomości należących do spółki (...), których sprzedaż miała przynieść środki pieniężne na wypłatę dywidendy. Sekwencja tych zdarzeń także świadczyła o rzeczywistej, a nie pozornej, woli stron umów przewłaszczenia zabezpieczenia interesów ekonomicznych powodowej spółki, która w pierwszej kolejności dążyła do tego celu w ramach uzyskania środków ze zbycia (...) spółki (...), a gdy okazało się to niemożliwe to następnie poprzez zawarcie umów przewłaszczenia jachtów przedstawiających realną wartość. Działaniu takiemu także nie sposób odmówić racjonalności w dążeniu do ochrony przysługujących jej praw. Zdaniem Sądu Apelacyjnego słusznie Sąd I instancji nie zakwestionował spornych umów przewłaszczenia z tego tylko względu, iż przedmiotowe jachty pozostały we władaniu spółki (...) i nie zostały one ujawnione w ewidencji środków trwałych powódki. Okoliczności te nie mogą stanowić wystraszającej podstawy do zakwestionowania ważności tych umów. Jak bowiem wynika z niewadliwych ustaleń Sądu Okręgowego umowy te rzeczywiście zostały zawarte w miesiącu grudniu 2012r., przed dokonaniem zajęcia jachtów w postępowaniu egzekucyjnym, a ponadto miały ekonomiczne uzasadnienie (omówioną wyżej kauzę). Okoliczności te przesądzają o skuteczności umów przewłaszczenia i nie może podważać tego pozostawienie jachtów we władaniu dłużnika pozwanych (nota bene zawarto w tym względzie umowę użyczenia), czy pozostawienie ich w ewidencji środków trwałych podmiotu, który je faktycznie posiada. Podobnie ocenić należy podnoszony przez pozwanych zarzut zawyżenia wartości jachtów. Wyżej omówione zostały zeznania świadka A. B., który wskazał że jachty zostały kupione za cenę hurtową, bez wyposażenia.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił podniesionego przez pozwanych T. D. (1) i R. K. (1) zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 210 ksh poprzez jego niezastosowanie pomimo, że umowa z dnia 29 października 2012r. oraz umowy przewłaszczenia w istocie zostały zawarte między spółką a jej zarządem. Pozwani w uzasadnieniu apelacji nie rozwinęli szerzej tego zagadnienia. Z kolei Sąd Okręgowy w uzasadnieniu swego wyroku omówił relacje personalne między

powodową spółką a spółką (...), w których wiodącą rolę odgrywają E. B. (1) i A. B.. Tym niemniej należy zauważyć, iż stronami w/w umów były wyłącznie spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka komandytowa, a nie osoby fizyczne wchodzące w skład zarządu tych spółek. Zatem art. 210 ksh nie będzie miał w tym przypadku zastosowania. Wszyscy pozwani zarzucili Sądowi Okręgowemu naruszenia art. 5 kc poprzez uznanie za ważne przedmiotowych umów zawartych pomiędzy powiązаныmi osobowo spółkami, mającymi na celu pokrzywdzenie wierzycieli. Sąd Apelacyjny już wyżej przedstawił ocenę tych umów w kontekście kauzalności i pozorności. Brak jest w tym względzie podstaw do zakwestionowania ich ważności. Podobnie odnieść się należy do kwestii powiązań osobowych pomiędzy spółkami – stronami umów, które także nie mogą skutkować wadliwością. Gdy chodzi zaś o pokrzywdzenie pozwanych to Sąd Okręgowy trafnie w uzasadnieniu wyroku powołał się w tym względzie na stanowisko strony powodowej wskazującej na możliwość skorzystania z instytucji zawartych w kodeksie cywilnym, a służących ochronie wierzycieli (art. 527 i nast. kc).

Reasumując, Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, iż w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie w obu instancjach materiału dowodowego, apelacje pozwanych nie zawierają uzasadnionych podstaw. Zaskarżony wyrok uwzględniający powództwo nie narusza art. 841 § 1 kpc. Dlatego apelacje pozwanych zostały oddalone z mocy art. 385 kpc. O kosztach procesu w instancji odwoławczej Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 i 108 § 1 kpc w zw. § 6 pkt 7 i 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2001r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 461), przy uwzględnieniu faktu częściowego cofnięcia wywiedzionej apelacji przez pozwanych J. R. (1) i B. R..

(...)